

2. Flyleverede kernevåben

a. Taktisk luft-til-jord-missil

I moderniseringsplanerne indgår overvejelser over udvikling af et taktisk luft-til-jord-missil (Tactical Air to Surface Missile: TASM) med en forventet rækkevidde på mellem 250 og 400 km. Dette kan i et vist omfang afløse gamle fritfaldsbomber. Ved kombination med forskellige dobbeltegnede fly (F-111 og F-15E) vil det give en rækkevidde på op til 2.800 km. TASM-missiler vil gøre det muligt at foretage angreb på højt prioriterede mål inde på en modstanders territorium, uden at flyene behøver at trænge ind på dette. Herved øges flyenes overlevelsessevne, og der opnås bedre måldækning.

Det TASM-missil, der overvejes af USA og NATO, er det amerikanske SRAM IV (Short Range Attack Missile IV, også benævnt SRAM T) – en taktisk version af SRAM II. SRAM II er i øjeblikket under produktion og er beregnet for strategiske bombefly (B-1B og B-2). Der er foreløbig bestilt 1.633 SRAM II hos Boeing. Boeing har desuden fået 1,9 mio. US\$ til at undersøge mulighederne for at integrere SRAM II med F-111 og F-15 E samt 1,1 mio. US\$ til at undersøge mulighederne for integration med andre taktiske fly (f.eks. F-16, Tornado). De første SRAM II-missiler forventes leveret i 1993.

Storbritannien ønsker at udskifte gamle WE-177 fritfaldsbomber på Tornadoflyene og har i den forbindelse siden 1987 haft konsultationer med Frankrig om, at disse to lande muligvis sammen kunne udvikle en efterfølger til det franske ASMP-missil (Air-Sol Moyenne Portée) med nogenlunde tilsvarende specifikationer som SRAM IV. ASMP-missiler er beregnet for brug sammen med franske Mirage 2000N og har en rækkevidde på maksimalt 300 km.

På grund af en række teknologiske fortrin ved SRAM IV og som følge af, at Storbritannien ville skulle bære en større del af udviklingsomkostningerne ved et fransk-britisk våbensamarbejde, synes Storbritannien imidlertid nu at foretrække SRAM IV.

b. Fritfaldsbomber

Der foregår en løbende modernisering af fritfaldsbomber. De nye bomber har generelt bedre sikkerhedsforanstaltninger og større effektivitet.

c. Krydsermissiler

Moderniseringsplanerne synes ikke direkte at omfatte stationering af fly med krydsermissiler (Air Launched Cruise Missile: ALCM) i Vesteuropa, men dette kunne være en mulighed og har været nævnt nogle gange af militære eksperter. F.eks. kunne man forestille sig et antal B-52H armeret med ALCM stationeret i Storbritannien eller andre europæiske NATO-lande.

d. Dobbeltegnede fly

I de kommende år vil moderniserede versioner af F-16 og F-15 kunne indføres i NATO's styrker.

F-15E er en helt ny langtrækkende version af jagerbomber F-15. F-15E vil kunne indgå i styrkerne i begyndelsen af 1990'erne. F-15E kan ligesom den nye version af F-16 medbringe præcisionsstyrede konventionelle våben og kortrækkende kernevåben.

Muligheden for at stationere yderligere et antal F-111 i Storbritannien eller andre vesteuropæiske lande har desuden været nævnt.

3. Søbaserede kernevåben

Moderniseringsplanerne synes ikke direkte at omfatte de søbaserede kernevåben, men det har været overvejet, om et element i moderniseringsplanerne eventuelt kunne være, at flere SLBM-sprænghoveder end de 400, SACEUR allerede råder over, blev underlagt ham, eller at han fik et antal søbaserede krydsermissiler stillet til rådighed.

Warszawapagtens kortrækkende kernevåben

I Europa (til Ural) råder Warszawapagten ifølge The Military Balance 1988-89 over følgende kortrækkende, landbaserede kernevåbensystemer og fly, som i øvrigt også kan anvendes til konventionelle sprængladninger:

Våbensystem	Rækkevidde	Antal »affyringsramper«
Scud A/B SS-1c	300 km	664
Frog/SS-21	70/120 km	768
Artilleri	10-30 km	5.598
Taktiske fly	210-1.130 km	2.349